

Na základě dohody odešli talentovaní odchovanci Kaučuku do pražské Sparty, kde patřili mezi nejlepší, vlevo je Luděk Pokorný, vpravo Boh. Žambůrek v kategorii star. žáků. Tento snímek je vzpomínkou na Luďka Pokorného, brzy po návratu ze Sparty do Kralup se ozvala zákeřná choroba, které Luděk ve věku 23 let podlehl.

Mladší žáci obětavého trenéra mládeže p. Hávy, vlevo p. Jedlička, vpravo p. ing. Schotten.

Dnes, kdy tito první odchovanci kralupského, umělého ledu skončili s aktivní činností, je možné sestavit rekapitulaci věrnosti kaučukářskému hokeji.

Petr Hokeš z Úžic

24 sezón
(z toho 2 sezóny jun. Sparty)

Bohumil Žambůrek z Nelahozevsi

20 sezón
(z toho 5 sez. junior Sparty - vojna 2 sez. Spartak Nové Město n. Met.)

Jiří Nedvěd z Mělníka

18 sezón
(z toho 5 sez. jun. Sparty, vojna Dukla Hodonín vojna Dukla Mělník)

V dalších letech činnosti mládežnického hokeje v Kralupech byly zřízeny ještě přípravy. Není možné se o všech ročnících mládeže zmiňovati, je to velmi obsáhlé. V Kralupech n. Vlt. na umělém ledě vyrostli z řad odchovanců další talentovaní hokejisté, někteří z nich to dotáhli až k metám nejvyšším (odchovanec kralupského hokeje Martin Procházka, později ligový hráč Kladna, reprezentant České republiky, člen mistrů světa 1996).

Je nutné poděkovati všem tatínkům, maminkám, dobrovolným trenérům a vedoucím mládeže, bez jejichž pomoci a práce by činnost s mládeží nebyla možná.

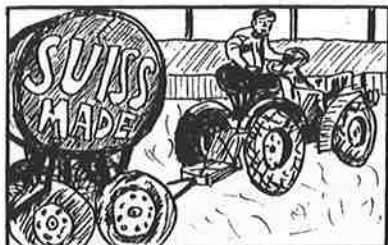
Martin Procházka, (uprostřed na snímku) odchovanec kralupského umělého ledu, to dotáhl zatím ve své kariéře nejvýše, extra-liga na Kladně, reprezentant ČR, mistr světa v led. hokeji z Vídně 1996 (navíc střelec důležité čtvrté branky 19. vteř, před koncem ve finálovém utkání s Kanadou).

1970/1985 - Divize - II. liga

- sestup do krajského přeboru I. třídy

V historické první sezóně na umělém ledě se v Kralupech nic převratného nedělo, snad jen to, že hráči přece jen měli možnost krátce před sezónou využít hlavně ve večerních hodinách umělou lední plochu k tréninku. K mistrovství I. A. třídy nastupoval domácí tým jako na přírodním ledě, bez posil, se starými veterány přírodního ledu, stejně tak i dobrovolnými funkcionáři. I. A. třída se v tomto ročníku udržela, zápasy byly hrány s kluby od Benešova, od Kladna, hrálo se za extrémních mrazů (při več. zápase v Kamenici u Benešova - 23°C!).

Bylo to poslední sezóna s dobrovolnými pracovníky a amatérským hokejem. Uznání zaslouží ti hráči, kteří po osvobození po druhé světové válce nastoupili na přírodní led kralupského Sokoliště a nepřetržitě hráli nejprve pod Sokolem, Lokomotivou a Kaučkem.

V prvé sezóně 1967/70 nebyla k dispozici ještě rolba, na ledě se objevilo toto monstrum, sud s horkou vodou, kropící trubicou vzadu a žehličí plachetkou, že zaměstnanci ZS měli smysl pro humor, ukazuje nápis na sudu!

V příští sezóně došlo k převratným změnám, hokejové události měly ve všem rychlý spád. Náročnost v práci hokejového oddílu se značně rozšířila, nastoupily oddíly mládežnických mužstev, zvýšily se nároky na dopravu, byli přijati pracovníci s poloprofesionální náplní, přišel externí trenér, přišly nové hokejové posily. Za těchto podmínek Kaučuk vyhrál I. A. třídu a postoupil do divize. Mimo kladenského Karase se také objevil v týmu hrající trenér Oufedník z I. ČLTK Praha.

První historická rolba na kralupském ledě, řízená zaměst. ZS p. Pavlem Heimratem.

Kaučuk Kralupy postoupil do divize pod vedením harrcovníků Karase a hrajícího trenéra Oufedníka. Zadní řada: Karas, Maška, Oufedník, Slavík, Vild. V pokleku: Vorlíček, Kraus, Slezáček, Kratochvíl, brank. Prantl.
1974/75

Vzácní hosté na kralupském ZS, Tesla Pardubice, čerstvý mistr republiky v led. hokeji v r. 1972/73. Zatím největší návštěva na kralup. ZS.

Příznivci ledního hokeje v Kralupech tak viděli na umělém ledě pravé divizní boje. Hostovala tu mužstva Kovohutě Povrly, Kadaně, Děčína, Mostu. Kaučuk se v divizi udržel, v dalších sezónách hrál jinou divizní skupinu s kluby: TJ Uhelné sklady Praha, Karbo Benátky n. Jiz., VTJ Příbram, Spartak Vlašim, Slavoj Velké Popovice, Spartak Rožmitál pod Třemšínem, Spolana Neratovice. Po úspěších se začalo přemýšlet o dalším postupu. A situace se brzy naskytla. Před sezónou 1974 došlo k dohodě mezi Kaučkem Kralupy, Spartou Praha a ČLTK Praha umožnit mladým juniorům Kaučuku hrát v Praze za juniory Sparty a tak získávat zkušenost a naopak využít ledových ploch k tréninkům pro mládežníky z Prahy, kde byl nedostatek ledu.

Tak se v divizním celku Kralup objevily nové tváře, Artimovič, Fleislébr, Horáček a David. S těmito posilami Kaučuk podnikl nápor na postup do II. hokejové ligy a jak k tomu došlo, to říká následující novinový článek a tabulky.

Výstavba zděných kabin na ZS Kralupy.

Společně s Baníkem Příbram postupuje do II. hokejové ligy Kaučuk Kralupy.

Hokejové kvalifikace o postup do II. hokejové ligy a divize měly na programu poslední zápasy. V bojích o postup do divize již o nic nešlo, drama se čekalo v posledních zápasech kvalifikace o NHL, kde byl jistý jen Baník Příbram. Druhým je kralupský Kaučuk, který svým vysokým vítězstvím nad Baníkem Příbram postupuje z první pozice v tabulce.

Kaučuk Kralupy - B. Příbram 12:3/4:0/5:1/3:2/

Domácí hokejisté podali výborný výkon, byli po celé utkání lepším celkem.

Tímto utkáním se rozloučil s Kaučkem nejvěrnější hokejista Jiří Kratochvíl, který za svůj tým odehrál 20 sezón. Branky Kaučuku: Klouček a Hasmuk po 2, Horáček, Artimovič, Fleislébr, Karas, Janota, Touš, Kroh a Kratochvíl. Za hosty: Dohnal, Zelenka a Průcha. Rozhodovali Kulíček a Eliáš.

Tabulka:

1. Kaučuk Kralupy	6	4	0	2	32:24	8 b.
2. Baník Příbram	6	3	1	2	21:23	7 b.
3. Tábor	6	2	2	2	26:19	6 b.
4. Mělník VTJ	6	1	1	4	15:28	3 b.

Kaučuk Kralupy vybojoval postup do II. hokejové ligy. Zadní řada od leva: sekretář Kohm, Kraus, hospodář Stránský, Hasmuk, Karas, Touš, Kroh, Artimovič, Fleislebr, Klouček, Janota, Říha. Klečící od leva: Maška, Kratochvíl, Balvín, Schwamberger, Horáček, David, Machan, předseda oddílu A. Seifert.

1974/75

Hokejisté Kaučuku se udrželi v II. hokejové lize dvě sezóny. Byly to náročné sezóny jak po stránce hráčských kvalit, tak i po stránce ekonomické, hráči totiž nepracovali a měli dvoufázový trénink. Pak přišel sestup, ne už do divize, ta byla mezitím zrušena, ale do nově utvořeného krajského přeboru I. třídy Středočeského kraje. Co zbylo z mužstva "ligistů"? Nastal tehdy tolik diskutovaný "výprodej". Bylo co prodávat; spartané Artimovič, Horáček, Fleislébr, David, šli na odbyt, koupila je Spolana Neratovice, která pomýšlela na postup.

Tvořilo se nové mužstvo, zůstal trenér Karas, přišly nové posily, takové, které zde v Kralupech pak řadu let poctivě sloužily. Byl to kapitán Novák, Kulich, Chládek, Voňavka. Zůstali domácí veteráni Říha, Kratochvíl, zelenou dostali ve větší míře odchovanci, Merfait, Myšík, Hokeš, Židoň a Machan. V této formaci pak hráli hokejisté Kaučuku několik sezón, v I. krajském přeboru se celou dobu udrželi.

Omlazené družstvo Kaučuku po sestupu z II. ligy do kraj. přeboru I. tř. (divize byla zrušena).

Zadní řada od leva: trenér Karas, Pečený, Kulich, Merfait, Pokrupa, Hokeš, Kroat, Šnobl, kapit. Novák, ved. družstva Kačírek.

V pokleku od leva: Chládek, Židoň, Machan, Voňavka, Říha, Kratochvíl, Sekera.

KRALUPŠTÍ HOKEJOVÍ VETERÁNI SE VRACÍ NA UMĚLÝ LED - 1976/1978

V roce 1976 neodolali a vrátili se na umělý led kralupského zimního stadionu veteráni z dřívějšího přírodního ledu. Nejdříve tréninky, později zápasy v rekreačním tempu s různými útvary podniku Kaučuk. Společně s nimi se sešli také jejich bývalý předseda p. Alois Čtvrtníček a nezapomenutelný první poválečný trenér ze Sokoliště, profesor Otakar Ševčík. Veteráni - "stará garda", měli i mezinárodní hokejové styky. Do Kralup n. Vlt. byli pozváni švýcarští hokejisté, veteráni z Walliseelen (předměstí Curychu) a v roce 1978 došlo zase k pozvání ze strany Švýcarů do Curychu.

V březnu 1978 odjeli kralupští veteráni přes Norimberk do Curychu, kde na předměstí sehráli svá utkání. Při cestě také navštívili olympijské město Garmisch - Partenkirchen a Mnichov. Celý zájezd měl sportovní úspěch a byl odměnou za dřinu a práci dřívějších let na nevyzpytatelném přírodním ledě kralupského Sokoliště.

Veteráni z přír. ledu v roce 1976. Od leva zadní řada: Sláva Czechman, Heimrat, Bohata, trenér prof. Otakar Ševčík, Kincl, předseda A. Čtvrtníček, Vorel, Válek, Jedlička, Zbyněk Czechman, Čtvrtníček M. V předklonu od leva: Hlaváček, Hodan, Červenka, Václav Žambůrek, Kratochvíl, brankář Procházka.

Kralupští veteráni před zájezdem do Švýcarska na kralupském ZS.

Nástup kralupských veteránů ve Walliseelen (předměstí Curychu), v popředí kap. Mir. Čtvrtníček.

Celá řada hokejových veteránů z přírodního ledu patřila mezi tzv. "obojživelníky". To znamenalo v létě kopaná, v zimě lední hokej na přírodním ledě. Někteří z kralupských hokejových veteránů to dotáhli v kopané až k té nejvyšší metě, I. lize kopané i reprezentaci.

Miroslav Čtvrtníček, odchovanec kralupské kopané se stal brankářem SONP Kladno a později pražské Sparty, reprezentoval za ČSSR - B.

Josef Hlaváček, rovněž odchovanec kralup. kopané, hrál také v pražské Slavii s Bicanem, Hemelem, Štádlarem, později si zahrál II. ligu za Děčín. Jinak hrál nejvíce v Kralupech, kde byl skoro u všech poválečných postupů do vyšších tříd. Škoda, že nás tak brzy opustil.

Václav Žambůrek, odchovanec nelahozevské kopané, hrál v Kralupech, přes Duklu Tábor se na vojně dostal do II. ligy, potom do pražské Sparty, kde střídal v I. lize ing. Pazderu na pravém křídle, dlouho pak hrál s Andrejem Kvašňákem za veterány Sparty Praha. Ani on už se mezi kralupské veterány nevrátil.

Stanislav Levý - odchovanec kralupského umělého ledu, dnes již také veterán, v Kralupech hrál led. hokej za ml. žáky až po II. ligový dorost, stal se hráčem ligové kopané v Bohemians Praha, v kopané reprezentoval ČSSR - A.

Přišla **sezóna 1980/81**, návraty vojáků (Žambůrek, Nedvěd), posily brankář Pakan z pražské Sparty, Najman z I. ČLTK a nový hrající trenér Ivan Stehlík, býv. ligový hráč "Komety" Zetoru Brno. Kaučuk, který nově v této sezóně tvořil mužstvo, neměl na finálovou skupinu, skončil na pěkném 5. místě.

Tabulka:

1. Mělník	31 bodů
2. Neratovice	30 bodů
3. Příbram	29 bodů
4. Beroun	25 bodů
<u>5. Kaučuk</u>	<u>18 bodů</u>
6. Nymburk	16 bodů
7. Benátky	12 bodů
8. Vlašim	8 bodů
9. Benešov	6 bodů
10. Poděbrady	3 bodů

Hrající trenér Ivan Stehlík, býv. lig. hráč Zetoru Brno.

Nové tváře sezóny 1980/81. Od leva: Nedvěd - z vojny, brankář Pakan ze Sparty, Žambůrek - z vojny, Najman a Drobný.

Některé úspěšné zápasy této sezóny:

Kaučuk Kralupy - Baník Příbram 2:1/1:0/1:0/0:1/

Dramatický duel, v němž za domácí scorovali Nedvěd a Vaněk.

Kaučuk Kralupy - Spartak Vlašim 11:0/3:0/5:0/3:0/

Branky za Kaučuk, Vaněk, Novák, Kulich po dvou, Říha, Hokeš, Najman, Machan a Nedvěd.

Poděbrady - Kaučuk Kralupy 4:1/0:1:5/1:1/2:4/

Nymburk - Kaučuk Kralupy 2:5/0:3/0:2/2:0/

Překvapivý výsledek, branky za Nymburk - Šubrt, Wurytch, za Kaučuk: Vaněk, Stehlík, Voňavka, Myšík a Kaňka.

Kaučuk Kralupy - Benešov 13:4/3:1/4:1/6:2/

Utkání velmi dobré úrovně hrané za špatného počasí. Branky Kaučuku: Kaňka, Kulich, Vaněk a Žambůrek po 2, Drobný, Horák, Stehlík, Šnobl, Hokeš.

Za Benešov: Vycpálek, Svoboda, Huss, Šimánek.

Kaučuk Kralupy - Benátky n. Jiz. 7:7/3:3/2:2/3:3/

Zápas velmi dobré úrovně, branky Kaučuku: Havel 3, Kulich 2, Vaněk a Myšík

Kaučuk Kralupy - Stadion Nymburk 3:1/0:0/1:0/2:1/

O branky vítězů se podělili: Kulich 2 a Žambůrek.

Benešov - Kaučuk Kralupy 0:7/0:1/0:4/0:2/

Branky Kaučuku: Žambůrek 2, Chládek, Machan, Stehlík, Kulich a Šnobl.

Kaučuk Kralupy za trenéra I. Stehlíka. Od leva stojící: Lis, Kaňka, Chládek, Najman, trenér Stehlík, Vaněk, Říha, Kulich, Žambůrek, Nedvěd, kapitán Novák. V pokleku Hokeš, Voňavka, Šnobl, Myšík, Drobný, Machan a brankář Pakan.

V sezóně 1981/82 došlo opět ke změně na trenérském postu, odešel trenér Ivan Stehlík a přišel **zasl. mistr sportu Jan Havel**, hokejový internacionál. Mužstvo se dále posílilo, přišli Poch, Pátek, Schulhauser. K mužstvu přišel jako nový vedoucí p. Josef Hypš, zkušený hokejový pracovník z Veltrus. V této sezóně dělal kustoda, hospodáře p. Jaroš. Mužstvo bylo silné, výsledek se koncem sezóny dostavil, Kaučuk se dostal do finálové čtyřky, ale na postup to nestačilo, umístil se až čtvrtý. V silné konkurenci to byl výrazný úspěch. Nejlepším střelcem v této sezóně byl Jan Havel.

Tabulka finálové skupiny:

1. VTJ Příbram	19	1	2	198:64	39 bodů
2. Baník Příbram	15	3	4	141:89	33 bodů
3. Spolana Neratovice	11	3	8	99:112	25 bodů
4. Kaučuk Kralupy	8	4	10	92:125	20 bodů

Některé zápasy této sezóny:

Kaučuk Kralupy - Lokomotiva Beroun 3:0 nedohráno, na začátku poslední třetiny udělalo počasí hrací plochu nezpůsobilou hry.

Branky: Havel, Žambůrek a Voňavka.

Karbo Benátky - Kaučuk Kralupy 3:4/2:0/0:2/1:2/

V celku hostí vynikal býv. repres. Jan Havel. Branky Benátek: Hanko, Folprecht, Smach.

Za Kaučuk: Havel 2, Artimovič.

Kaučuk Kralupy - VTJ Příbram 5:3/2:3/0:0/3:0/

Ve výborném utkání dal dvě branky domácích Jan Havel, po jedné Artimovič, Poch a Schulhauser.

Kaučuk Kralupy - Spartak Vlašim 6:3/1:0/3:1/2:2/

Za domácí branky vstřelili: Artimovič, Havel po 2, Žambůrek, Schulhauser.

Kaučuk Kralupy - Spolana Neratovice 5:7/0:1/2:1/3:5/

Nečekaná porážka domácích, dvě branky domácích exligový Havel, Artimovič, Voňavka a Žambůrek po jedné.

Baník Příbram - Kaučuk Kralupy 5:5/3:2/1:1/1:2/

Domáci nedokázali využít vlast. prostředí. Branky Příbrami: Minařík 2, Tecl, Hošek, Materna. Za Kaučuk: Vaněk, Kulich, Voňavka, Pátek a Žambůrek.

Hokejisté Kaučuku Kralupy pod vedením trenéra zasl. mistra sportu Jana Havla v sezóně 1981/82. Od leva zadní řada: Vedoucí J. Hypš z Veltrus, Vaněk, Šnobl, Kaňka, Žambůrek, Pátek, kap. Novák, Poch, Kulich, II. ved. a kustod p. Jaroš. V pokleku: Pakan, zasl. m. sportu Jan Havel, Lis, Voňavka, Nedvěd a Schulhauser.

V kabině Kaučuku: od leva Kaňka, Nedvěd, Žambůrek.

Sezóna 1982/83 znamenala opět změnu na místě trenéra, za Jana Havla přišel jako hrající trenér Bohumil Chmelík z pražských Uhelných skladů.

K novým tvářím pro tuto sezónu patřili také Ponduša z Bratislavy, Čumrda z Neratovic, představili se odchovanci Kandler a Rossler, objevil se opět býv. ligista Artimovič. Tato sezóna byla pro Kaučuk krajně nepříznivá, mužstvo se hledalo a příznivé výsledky se nedostavovaly. Vedoucím mužstva byl nadále p. Hypš Josef, kustodem zůstal obětavý p. Jaroš. Co říká závěru této sezóny novinový článek?

Baník Příbram postupuje, Kralupy poslední.

Krajský přebor I. třídy skončil. Jelikož Baník Příbram ani v posledním zápase neváhal, vybojoval si postup do vyšší soutěže, naproti tomu ve skupině B poslední příčka patří Kralupům. Poslední slovo bude mít sice disciplinární komise, k níž se Kralupští obracejí s odvoláním proti kontumaci ze zápasu Kaučuk - Neratovice 0:5, ale ani případná změna rozhodnutí na poslední příčce pro Kaučuk již nic nezmění, protože Beroun porazil Nymburk a tak rozdíl mezi nimi jsou tři body.

Tabulka o sestup:

1. Neratovice	24	9	3	12	101:133	21 bodů
2. Nymburk	24	7	4	13	79:120	18 bodů
3. Beroun	24	7	2	15	111:136	16 bodů
4. Kralupy	24	4	5	15	57:115	13 bodů

Poslední místo bylo sice nepříjemné, ale výhoda byla v tom, že se v této sezóně v důsledku částečně připravované reorganizace nesestupoval!

Kaučuk Kralupy v sezóně 1982/83, opět s novým trenérem a novými tvářemi. Od leva: stojící vedeoucí mužstva Hypš, Ponduša, Rösler, Hokeš, Čumrda, Chládek, kap. Novák, Kulich, Kaňka, Žambůrek, Kandler a Jaroš (kustod). Klečící od leva: Artimovič, Nedvěd, hrající trenér Chmelík, Pakan, Pátek a Voňavka.

Pro **sezónu 1983/84** bylo nutné mužstvo posílit. Zůstal hrající trenér Boh. Chmelík, z pražského Bohemians, přišli Hampel, Matějček, ze Slavie veterán Michalička a mladík Kopáč, dále Pinkas a vrátil se Schulhauser. Tým se brzy sehrál a dostavily se dobré výsledky. Ve finálové skupině se kaučukářští hokejisté umístili na pěkném čtvrtém místě.

Jaké byly vítězné zápasy:

Kaučuk - Benátky 7:3,

Kaučuk - Černošice 9:1

Kaučuk - Beroun 5:1,

Kaučuk - Vlašim 5:1 a 6:2,

Kaučuk - Benešov 12:0

Tabulka vypadala takto:

	Zvítězil a postoupil ČKD Slaný					
1. Slaný	14	13	0	1	100:38	26 bodů
2. Benátky	14	10	1	3	73:53	21 bodů
3. Černošice	14	6	2	6	62:69	14 bodů
4. Kralupy	14	6	1	7	77:62	13 bodů
5. Beroun	14	5	3	6	66:68	13 bodů
6. Nymburk	14	5	2	7	68:74	12 bodů
7. Benešov	14	5	1	8	74:88	11 bodů
8. Vlašim	14	5	2	12	20:75	2 bodů

Sezóna 1983/84 ve znamení příchodu nových posil. Zadní řada od leva: Matějček, Žambůrek, Hampel, Kulich, Kopáč, Kandler, Michalička, kap. Novák, Chládek, Nedvěd. Klečící zleva: Schulhauser, Pinkas, Hokeš, Pakan, hrající trenér Chmelík, Artimovič, Seifert.

Před sezónou 1984/85 se již vědělo, že je poslední na původní ledové ploše, že se ZS bude zastřešovat. Některé pražské posily odešly. Trenérovi Chmelíkovi zůstal minimální počet hráčů, který se doplnil odchovaci (Velehradský, Popelka, Šváb, brankář Horák, Sedláček). Hokejisté Kaučuku se stále pohybovali ve spodní části tabulky, mužstvu se nedařilo, nebylo sehrané. Přípravovala se také reorganizace a to na klidu nepřineslo. Pak to přišlo. Mužstva, která se umístila ve spodní části tabulek A B C, sestupují do nově se tvořícího krajského přeboru II. třídy, krajský přebor I. třídy bude mít v příští sezóně jen jednu tabulku. Kaučuk tedy v tomto ročníku sestoupil. Příští sezóna se tedy bude hrát v Kralupech v nižší třídě na náhradní ploše, která bude v roce 1985 k tomuto účelu upravena.

1986/1990 - sestup - zastřešení hl. plochy - návrat pod střechu - postup

Po dlouhé řadě sezón, kdy se v Kralupech úspěšně hrál krajský přebor I. třídy, se na upravené led. ploše bude v ročníku 1985/86 hrát krajský přebor II. třídy, jinak v hantýrce zvaný "rybníkáři".

Brzy z jara roku 1985 začala práce na prodloužení stávající led. plochy 30 x 30 m na rozměr cca 55 x 30 m, aby byla schopna hraní hokejových zápasů. Úžasným tempem se vše do podzimu podařilo, kluziště bylo prodlouženo, postaveny kovové střídačky, zesíleno osvětlení, opatřena rozhlasová buňka, zřízeny trestné lavice. Všeobecně se očekávalo, že se v Kralupech bude hrát slabý hokej, ale opak byl pravdou. Kralupy byly zařazeny v kraj. přeboru II. třídy do tabulky s Kutnou Horou, Poděbrady, Velkými Popovicemi, Říčany a Rozdělovem. Vše se hrálo na umělém ledě, dvě plochy byly dokonce zastřešeny (Popovice, Poděbrady). Kaučuk stále bojoval o první místo. Diváků se scházelo velké množství, byla to výborná hokejová atmosféra. Ale závěr vždy nakonec chyběl, Kaučuk o ten pověstný vláseček nepostoupil. A tak v sezóně 1985/86 postoupily V. Popovice v sezóně 1986/87 Kutná Hora a v sezóně 1987/88 Poděbrady. Kdo tenkrát Kaučuk reprezentoval? Po odchodu trenéra Chmelíka a několika pražských veteránů byla dána možnost našim kralupským odchovancům. Za trenéra byl povolán pracovník a trenér mládeže p. M. Fiala, vedoucím družstva se stal p. Kobera. Volba to byla dobrá. Z hráčů to byli, kdo reprezentovali Kaučuk: Hokeš, Šváb, Popelka, Kulich, Sedláček, Hampel, Nedvěd, Žambůrek, náhr. brankář Horák, Velehradský, Háva, Kandler, I. brankář Pakan.

Závěr kraj. přeboru II. třídy v poslední sezóně, kdy Kaučuk hrál na otevřeném kluzišti: skup. A.

1. Poděbrady	19	12	2	5	111:62	26 bodů
2. Kutná Hora	20	12	2	6	106:59	26 bodů
3. Kralupy	19	10	2	7	78:66	22 bodů
4. V. Popovice	20	6	5	5	77:107	17 bodů
5. Říčany	20	6	3	11	81:113	15 bodů
6. Rozdělov	20	5	2	13	84:130	12 bodů

Vítězem skupiny B krajského přeboru II. třídy se stal Rakovník, finále tedy bylo Rakovník - Poděbrady.

Rakovník - Poděbrady 4:8/1:2/3:2/0:4/

Poděbrady - Rakovník 6:1/3:1/3:0/0:0/

Do krajského přeboru I. třídy postoupily Poděbrady.

Upravená malá plocha při zastřešování hlavní plochy.

Hokejisté Kaučuku v době zastřešování ZS v roce 1986.

Zadní řada od leva: Kobera - ved. družstva, Hokeš, Šváb, Popelka, Kulich, Sedláček, trenér Mil, Fiala. Klečící: Žambůrek, brank. Horák, Velehradský, Kandler, I. brank. Pakan.

K této skromné partě na malé patřil v době zastřešování pan učitel Tlustý, býv. veterán přír. ledu, který ve funkci hlasatele, kterého dělá dodnes, se staral o výbornou atmosféru kolem hokej. zápasů.

V době, když se dohrával třetí ročník soutěže krajského přeboru II. třídy na otevřeném kluzišti, **byla nad hlavní rekonstruovanou ledovou plochou vztyčena střešní konstrukce a kaučukářský hokej se poprvé v historii klubu vracel pod vlastní střechu.** Po prosklení jedné stěny, kde byla časomíra, byla ostatní stěny neuzavřené, dovnitř foukalo, ale na plochu nepršelo, nepadal sníh. Mužstvo Kaučuku se na zastřešenou plochu vrátilo jako příslušník kraj. přeboru II. třídy, bylo rozhodnuto, aby byl přiznán externí trenér, stal se jím p. Šindler z Kladna. Přišly i nové posily, ale trenér Šindler uprostřed sezóny odešel do Ml. Boleslavi. Přišel nový trenér p. Průcha, rovněž z Kladna. Mužstvo v této **sezóně 1988/89** do kraj. přeboru I. tř. nepostoupilo.

Jak vypadaly závěrečné tabulky této sezóny:

O postup: Nymburk, Neratovice, Vlašim, Dobříš, Podluhy, Rakovník (postoupil Nymburk).

O sestup: Kralupy, Hvězda Kladno, Říčany, Rozdělův, Králův Dvůr, Zruč nad Sázavou.

Ve skupině o postup zvítězil Nymburk, Kralupy se umístily jako první ve skupině o sestup.

Jar. Tlustý - hlasatel

Historický okamžik, kralupský zimní stadion má již střechu!

1989

V další sezóně 1989/90 pod střechou Zimního stadionu se hrál opět kraj. přebor II. třídy. Vrátil se trenér p. Šindler z Kladna, mužstvo bylo posíleno a byli zařazeni odchovanci kaučukářského hokeje. Mužstvo dosáhlo dobré výkonnosti a vybojovalo opět po letech krajský přebor I. třídy. V této době již značně pokročily práce na interiéru haly, stěny byly uzavřeny, dostaly omítku, halu zdobily četné reklamy, kolem celé plochy bylo hrazení z plexi-skla, hokejové prostředí se stále zlepšovalo.

Kralupští hokejisté pod novou střechou jako příslušník kraj. přeboru I. třídy, který vybojovali po několika sezónách v kraj. přeboru II. třídy. Postup vybojovali pod vedením trenéra p. Šindlera z Kladna.

Zadní řada: Slavík, Hampel M., Listík E., Vrchota, Bartek, Fiala, Fiala M., Černý, Suk.

Prostřední řada: kustod Popelka, Vostřel, Šarboch, Protiva, Sikela, Částka, Exner, Srbek, Listík J., ved. M. Fiala, Velehradský. Sedící: Fialan A., Štrobl, ternér P. Šindler, Hampel P., Štrobl (hospodář), Hokeš, Kaňka, Formánek, Zugar.

KRALUPSKÁ MLÁDEŽ a lední hokej

- práce s mládeží v současné době

Po zvolení nového výkonného výboru v dubnu 1994 došlo i k zásadním změnám ve vedení práce s hokejovou mládeží. Systém byl postaven na základě spolupráce s oddíly vyšších soutěží. Jak se ukázalo, cesta to bylo správná. Především v sezóně 1994/95 došlo ke spojení st. dorostů HK Kaučuk a ČLTK Praha. Sloučený dorost startoval v I. dorostenecké lize pod názvem ČLTK Kaučuk. Přípravky nastoupily na led v sezóně 1994/95 již v měs. září, předcházelo setkání se všemi rodiči mládežnických družstev, rodiče byli seznámeni s plány HK Kaučuk, jednalo se také o připravovaném otevření sportovních hokejových tříd na základní škole gen. Klapálka v Kralupech n. Vlt. Podařilo se zajistit soutěž pro přípravku A třetí třídy ve spolupráci s HC Kladno. Tato soutěž zaručuje kvalitní připravenost a růst těchto dětí.

Starší žáci Kaučuku v sezóně 1994/95.

Sedící od leva: Antoš, Grosman, Jindř. Merfait - manažer, Kobera - trenér, Híkl, Šafr.

Prostřed. řada zleva: Švehla, Todorov, Drobny, Merfait Jan, Jakeš, Tůma, Soukup.

Zadní řada zleva: Kučera, Pitner, Sugál, Lácha, Fabo, Kadras.

V roce 1994 již startovalo sedm mládežnických družstev, přípravky ABC, mladší a starší žáci, mladší a starší dorost a bylo již na velmi dobré cestě otevření sportovních hokejových tříd na základní škole gen. Klapálka. Funkcionáři HK navštívili jiné školy, kde je již tradice s vedením sportovních hokejových tříd. Ty se tak stanou novou formou práce s hokejovou mládeží, která nebyla dosud v HK Kaučuk zavedena. Velké úsilí v této věci vyvinul a má zásluhu dlouholetý pracovník s hokejovou mládeží, nynější manažer HK Kaučuk pan Jindřich Merfait.

Mezitím se již rozeběhly všechny mládežnické soutěže, u přípravky B, C se zaměřením na nácvik bruslení a poté práci s hokejkou a pukem. Chlapci byli vedeni ke kladnému vztahu k hokeji a hrdosti, že startují za HK Kaučuk.

Přípravka A začala hrát soutěž 3. tříd a vedla si velmi úspěšně, porážela chlapce z Plzně, Slavie, Sparty.

Starší a mladší žáci startovali v regionálním přeboru II. třídy. Mužstva se podařilo doplnit o hráče z HC Praha a HC Kladno, ale výkonnost nebyla na žádoucí úrovni.

Mladší dorost startoval v krajském přeboru, kde se mu nedařilo. Nedosahoval výkonů, na které chlapci určitě měli. Uvažovalo se i v této kategorii spojit ml. dorost s ml. dorostem ČLTK Praha, který usiloval o postup do I. hokejové ligy, který má i kvalitní trenérské zázemí.

Starší dorost byl účastníkem I. ligy dorostu, doplněn o hráče Kladna, hrál líbivý dorostenecký hokej. Starší dorost by měl od sezóny 1995/96 startovat pod hlavičkou HK Kaučuk Kralupy. Počítalo se ještě v této kategorii s doplněním kádru ve spolupráci se Slavií Praha.

1991/1996 - Píše se nová historie kralupského hokeje

Počínaje **sezónou 1990/91** hrál Kaučuk Kralupy čtyři ročníky v krajském přeboru I. třídy. Mužstvo mělo dobrou výkonnost, přicházely posily, ale byla dáována možnost i vlastním odchovancům, aby se prosadili. Za těchto několik ročníků krajského přeboru I. třídy se nepodařilo postoupit do vyšší soutěže. Hala doznala další změny, byla dokončena poslední tribuna za střídačkami, nátěry stropu, přibýly nové barevné reklamy, nové rozhlasové zařízení, zesíleno osvětlení, a **tak se vnitřek haly stal schopný pro soutěže na nejvyšší úrovni.**

V pravdě historická sezóna 1994/95 začala 14. 4. 1994 volbou nového výkonného výboru a změnou názvu klubu z původního TJ Kaučuk Kralupy na HK Kaučuk Kralupy.

Zájem oddílů z vyšších soutěží o navázání spolupráce byl jednou z cest, kterou se kralupský hokej mohl dát a tato cesta byla také zvolena. Po mnoha jednáních s pražským klubem ČLTK Praha převzal klub soutěž mužů II. ligu mužů České republiky v sezóně 1994/95.

Složitě bylo formování mužstva "A", kde po spojení s ČLTK Praha bylo ve výběru 40 hráčů. Nakonec se podařilo vybrat ty nejlepší a začít s kvalitní přípravou, ve které byla zahrnuta i přátelská utkání s druholigovými mužstvy. Před začátkem soutěže byl dán cíl umístit se do desátého místa v tabulce, ale ozvaly se i hlasy o umístění v popředí tabulky.

V průběhu měsíce září se podařilo navázat spolupráci se Slávií Praha, která zajistila na střídavé starty dva juniorské reprezentanty. Tato spolupráce se rozvíjela i nadále a během sezóny se podařilo získat ještě několik výborných posil pro A mužstvo.

Zahájení soutěže II. ligy ČR

HK Kaučuk zahájil soutěž celkem dobře. V úvodním zápase porazil Mariánské Lázně 3:1.

Potom ale přišly výkyvy ve výkonnosti, mužstvo hrálo bez systému a bez koncepce. Výkonný výbor se rozhodl odvolat stávajícího trenéra p. Chládku a nahradit ho trenérem I. licence "A", p. Peckou, který si jako svého asistenta vybral trenéra licence "B", p. Najmana. Změna se osvědčila, mužstvo začalo jít svým výkonem nahoru. Po dvou nešťastně prohraných zápasech se začalo projevovat zlepšení systému ve hře, mužstvo si začalo věřit a vytvořila se dobrá parta. Dostavily se i první výsledky na ledě 19. 11. 1994 se zvítězilo v poměru 3:2 v Chomutově a od té doby v deseti zápasech za sebou mužstvo nepoznalo hořkost porážky, hrálo ve velkém stylu a předvedlo divákům výborný hokej.

O vánoční přestávce byla pozvána extraligová Slavie Praha, aby se zvýšila propagace hokeje a to se jistě tímto počinem podařilo. Poté byl sehrán ještě zápas s univerzitou z Montrealu.

A tak se po špatném začátku mužstvo dostalo mezi nejlepší týmy v popředí tabulky a byla zde reálná šance na kvalifikaci o první ligu ČR. Nejvíce ale potěšilo, že se podařilo získat kralupské příznivce, kteří si v hojném počtu našli opět cestu na zimní stadion. Dokladem toho bylo plné hlediště spokojených diváků. Jako celek hrálo mužstvo výborně, ale nechybí v něm i osobnosti, jako například brankář F. Pomahač, D. Sikela, J. Hasil, M. Tejral. Na závěr soutěže se podařilo získat i dvě výrazné osobnosti, L. Pázlera hokejistu s ligovými zkušenostmi a zahraniční posilu, ukrajinského hráče V. Kalabuchova, který získal sympatie kralupských diváků. Pro sezónu 1995/96 se počítá o doplnění kádru a pokusem o postup do I. ligy ČR. HK Kralupy jako nováček II. ligy svůj úkol v této sezóně splnil.

Slovo k historii hokeje na přírodním ledě v Kralupech n. Vlt.

Vzpomínat a sepsat události kolem kralupského ledního hokeje na přírodním ledě nebylo lehkou záležitostí. Nezachovaly se kroniky ani z jednoho přírodního kluziště, kde se hokej hrál. Je to pochopitelné, když přišly mrazy, spěchalo se s vytvořením přírodní ledové plochy a sehráním co nejvíce zápasů. Na schůzování, psaní kronik a kapitánských knih nezbyl čas. A přece se v našem případě dochovalo alespoň něco. Je to malý zápisník kralupského veterána přírodního ledu p. Miroslava Čtvrtníčka, který přiblížil statistiku těch nejslavnějších let na kralupském Sokolišti (1949 - 1954), kdy hokejisté kralupského Sokola, později Lokomotivy postupovali do vyšších soutěží, I. třídy a divize. Za dalšími informacemi bylo nutné navštívit dosud žijící veterány přírodního ledu. Všude jsem se setkal s velmi dobrým přístupem. Vzpomínalo se, připravovala se stará alba, na svět přišla tak celá řada historických hokejových fotografií. Bylo nutné také navštívit nejbližší příbuzné těch veteránů, kteří již nejsou mezi námi. I to se podařilo. Hodně pomohla i náhodná setkání s bývalými funkcionáři, příznivci při procházkách po Kralupech, lidmi, kteří pamatují místa, kde se hokej na přírodním ledě hrál (místa sportovišť, která dnes již neexistují).

Jak vlastně taková sezóna na přírodním ledě vypadala? Jak se hrála přátelská a mistrovská utkání? Podzimním časem přišly na řadu tzv. "suché tréninky". Do tělocvičny kralupské Sokolovny se odstěhovaly hokejové branky, nacvičovala se střelba na brankáře, který musel být v plné zbroji, střílelo se z prkna nebo ze žíněnky. Žíněnku měl i brankář před sebou na nácvik pádů. Posilovalo se s těžkými míči, rychlé starty z místa, zastavení, nacvičovala se souhra, technika vedení hole, hrálo se na dvě branky s těžkým míčem, někdy i pukem. Na závěr tréninku se za každého počasí vybíhalo ven z tělocvičny udělat několik koleček po atletické dráze kralupského Sokoliště. Po druhé světové válce přibýly i tréninky na umělém ledě některého ZS. Zřídka se jezdilo v brzkých ranních hodinách nákladním autem s plachtou do Prahy na Štvanici. Lepší situace nastala, když byl otevřen ZS na Kladně. Tam zůstalo pro kralupské hokejisty více prostoru. Na Kladně i v okolí nebylo tolik hokejových oddílů jako v Praze, ale tréninky nebyly v ranních hodinách, nýbrž ve večerních, příp. nočních hodinách. Nejprve se jezdilo vlakem, z Kralup n. Vlt. v podvečer na zast. Kladno - město, s hokejovými vaky pěšky, zadem kolem nemocnice přes objekt stadionu kopané SONP Kladno na zimní stadion. Byla to pěkná dálka. Tréninky obyčejně začínaly od 21.00 do 22.30 hod. Kralupští hokejisté sjednávali někdy s některým kladenským klubem stejné úrovně přátelská utkání a o náklady za pronájem ledové plochy se napůl rozdělili. Když se přijelo vlakem, nebyl čas po skončení tréninku na sprchy, pot se musel setřít ručníkem a rychle opět s vakem pospíchat zpět na zast. Kladno - město, aby neujel poslední noční "motoráček".

Prespolní hráči se dostávali na lůžko hodně po půlnoci, ovšem ráno museli do zaměstnání. Když se podařilo později opatřit na cestu do Kladna nákladní auto s plachtou, zbyl čas po tréninku i na sprchy a do Kralup se přijelo v noci dříve.

Dnes na umělém ledě existuje pravidlo, že na vánoční svátky se mistrovské zápasy nehrají. Na přírodním ledě to byl pravý opak, soutěže byly rozlosovány již na 25. prosinec, hrálo se i na Nový rok. Hokejisté na přírodním ledě milovali od srdce svůj sport, ale když na svátky nemrzlo a mohli být s nejbližšími doma, byli spokojeni. Nejšťastnějším člověkem v tomto případě byl ale organizační pracovník (sekretář) a trenér. V případě mrazů se muselo zvládnout udržet ve schopném stavu kluziště (hráči si dělali vše sami).

V měsíci prosinci si museli hokejisté v rámci svého suchého tréninku sami připravit kluziště. Do roku 1951 to bylo na kralupském Sokolišti trochu jednodušší, plocha se zbavila po letní sezóně drnů, současně se instalovalo elektrické osvětlení, protože další práce se dělaly po večerech při částečném osvětlení. Přišel mráz, celá plocha Sokoliště se postříkala, na ledovou plochu se potom položily nízké dřevěné duté mantinely, spojené sponami. V té době platilo pravidlo o pohyblivých mantinlech. Od roku 1951, za éry Lokomotivy Kralupy, byly v železničních dílnách pod vedením p. Sušánka zhotoveny mantinely nové, vysoké, bytelně provedené. Ty se musely po celém obvodu

kluziště (60 x 30 m) připevnit na železné trubky zatlučené do země. Někdy zima překvapila, přišla dříve. O to pracnější bylo prorážet zmrzlou kůru. Muselo se dobře měřit, aby při nasazení posledního dílu mantinelu nevznikla mezera. S vysokými mantinely bylo hodně práce. Když se zima vydařila a byla dlouhá, mohlo se hrát za denního světla i za osvětlení. Někdy ovšem rozmarné "paní zimy" byly nevyzpytatelné. Zatím co příprava trvala měsíc, mrzlo někdy 10 - 14 dní a dost, soutěže se odehrávaly na ZS Kladno, nebo na minikluzišti pražské Slavie v Edenu. Byla i sezóna, že byly pouze "mrazíky", voda se mezi mantinely neudržovala a veškerá práce byla zbytečná. Pár zápasů bylo hokejovou sekci nařazeno na některý ZS a bylo po sezóně. Byly to hlavně zimy po 60-tých letech. V roce 1968 v lednu hostoval Kaučuk při svých mistrovských zápasech ve Veltrusích. V Kralupech dosloužily mantinely a mělo se hrát mistrovské utkání Kaučuk Kralupy - Sokol Kněžmost (klub od Mnichova Hradiště). Začátek zápasu byl stanoven na 19 hod. večer. Od rána byla obleva na spadnutí, v podvečer prudké oteplení, na ledě se objevila voda. Rychle telegram do Kněžmostu a rozhodčímu, nejezděte, kluziště nezpůsobitelné hry. Co se zatím dělo v Kněžmostu, který je výše položený. Teplota tam byla stále pod nulou, hokejisté již s vaky nastupovali do autobusu, šofér již měl nastartováno, když se najednou vyřídil místní poštmistr na kole, mávaje telegramem, nejezděte, mají na kluzišti vodu . . .

S Kněžmostem to dobře dopadlo. Rozhodčí do Veltrus přijel, lední plochu samozřejmě neuznal a utkání se potom opakovalo, když se zima opět udobřila. Takové byly tedy těžkosti funkcionářů a hokejistů na přírod. ledě. Vše ovšem překonávali neomezeným úsilím a vytrvalostí.

Po skončení sezóny přišla opět práce s odklizením mantinelů na Sokolišti (které bylo víceúčelové), muselo se sejmout i osvětlení, které bylo poměrně nízko zavěšené. Obyčejně se již ozývalo jaro, ale tahati z promrzlé půdy železné trubky po celém obvodu kluziště nebylo nic záviděníhodného. Ale ať byly těžkosti jakékoli, vždy se všechno na své místo uklidnilo bez cizí pomoci.

Co říci závěrem. Děkuji za poskytnuté informace všem při osobních návštěvách. Děkuji také nejbližším příbuzným veteránů, kteří již nejsou mezi námi. Děkuji všem za zapůjčení historických fotografií.

Ať je tento první hokejový almanach v historii kralupského led. hokeje odměnou a krásnou vzpomínkou hokejistům přírodního i umělého ledu. Ať je částí historie pro celou kralupskou sportovní veřejnost .

A proto nakonec ještě jednou Všem a za všechno - vřelý dík!

Bohumil Žambůrek

KLÍČOVÁ SEZÓNA 1995/1996

Před zahájením soutěžní sezóny 1995/96 byl výbor HK Kaučuk postaven před nelehké rozhodnutí o možném dalším vývoji ledního hokeje v Kralupech nad Vltavou.

Po odstoupení HC Hodonín, účastníka I. hokejové ligy ČR ze soutěže, se pro HK Kaučuk naskytla nabídka nastoupit na toto uvolněné místo. Možnost přímého postupu do druhé nejvyšší soutěže ČR byla zvažována výkonným výborem a po zhodnocení, zejména stavu hráčského kádrů, úrovně a zkušeností jednotlivých funkcí realizačního týmu, předložil předseda hokejového klubu vedení a. s. Kaučuk, jako hlavnímu sponzorovi, návrh k účasti v této soutěži.

Po schválení návrhu nastalo období technicko-organizační činnosti členů výkonného výboru i realizačního týmu v souladu s Konceptcí činnosti a rozvoje HK Kaučuk, schválené výkonným výborem HK, koncipované podle jednotlivých oblastí, tj.

- organizačně-právní
- ekonomická
- personální
- sportovně-technická

Koncepce byla rozpracovaná do díčích plánů a harmonogramů pro přípravku a jednotlivá mužstva, jejichž výsledky byly následující:

Přípravky ledního hokeje:

2. třída - trenéři: Vrchota P., Čermák M.
vedoucí: Kolc J.

Přípravné období bylo zahájeno společně se 3 třídou. Po rozdělení zůstalo v této kategorii pouze 12 adeptů. Problémy nastaly s výzbrojí. Z toho důvodu byli někteří rodiče nuceni zakoupit chybějící výzbroj z vlastních finančních prostředků. Přes počáteční problémy se podařilo doplnit původní kádr na 18 hráčů. Před ukončení sezóny sehrálo družstvo svůj první přátelský zápas se stejně starými hráči Slavie Praha. Podařilo se zvítězit v poměru 6:3. Náborem se podařilo mužstvo doplnit na počáteční stav 22 hráčů. Nová sezóna byla zahájena letní přípravou 6. května 1996.

3. třída - trenéři: Vrabec E., Merfait R.

Po rozdělení s druhou třídou tvoří hráčský kádr 20 hráčů. V přípravném období byly tréninky zaměřeny na rozvoj techniky bruslení a individuální činnosti jednotlivce. Přesto, že družstvo v sezóně 1994/95 neodehrálo žádný zápas, zúčastnilo se v této soutěži 3. tříd, organizované v rámci západočeského regionu. Včetně mistrovských utkání, sehrálo družstvo celkem 31 zápasů. Z toho 16 vítězství, 4 remízy a 11 porážek.

V turnaji organizovaném HK Kaučuk se umístilo na 1. místě, v turnaji HC Kobra Praha obsadilo družstvo 2. místo.

Výsledky kanadského bodování:

1. Palásek P.	23 bodů
2. Špaldoň	22 bodů
3. Dědič J.	16 bodů

4. třída - trenér: Íbl M.

vedoucí: Konáš

Letní přípravu zahájilo družstvo pod vedením Vrabce E. se zaměřením na obratnost, vytrvalost a rychlost. Příprava pokračovala letním soustředěním v rekreačním středisku Valdek s využitím místní tělocvičny a bazénu. Družstvo se zúčastnilo soutěže pořádané v rámci západočeského regionu. V soutěži obsadilo 3. místo se ziskem 15 bodů a skóre 79:25. Dále se zúčastnilo 3 turnajů s touto bilancí: 1 x první místo ze 4 družstev a 2 x čtvrté místo ze 6 účastníků.

Mimo tyto turnaje absolvovalo 13 přátelských utkání s celkovým skórem 186:90.

Celková bilance sezóny: 21 vítězství, 4 remízy a 10 porážek.

V soutěži o nejlepšího střelce a nahrávače je toto pořadí:

Fučík L.	43 branek
Čermák J.	42 branek
Hinterholzinger L.	38 branek

Čermák J.	31 nahrávek
Fučík L.	27 nahrávek
Zíma J.	25 nahrávek

Mladší žáci - trenér: Kobera P.

vedoucí: Strunecký T.

Letní příprava byla zahájena se zaměřením na obratnost, fyzickou kondici a vytrvalost. V rámci letní přípravy bylo soustředění v rekreačním středisku Valdek s využitím možnosti jízdy na kole a plavání.

V krajské mistrovské soutěži obsadilo družstvo 5. místo s bilancí: 10 vítězných utkání, 4 remízy a 5 porážek. Kromě mistrovské soutěže družstvo absolvovalo 6 turnajů a 12 přátelských utkání - 4 x Slaný, 1 x Sparta, 2 x Poldi Kladno, 2 x PZ Kladno, 2 x HC Praha, 1 x HC Most.

Bilance v turnajích:

HC Baník Most	3 vítězství	1. místo
HC Náchod	1 vítězství	5. místo
HC Žižkov	bez vítězství	6. místo
HC Klatovy	1 vítězství	2. místo
HK Kaučuk	3 vítězství	3. místo
HK Kaučuk	3 vítězství	3. místo

Výsledky kanadského bodování:

Kalců R.	26 branek	18 asistencí	44 bodů
Šarže J.	22	12	34
Exner J.	20	13	33

Konečně umístění v regionálním přeboru - 5. místo s 20ti body, skóre 119:74.

Starší žáci - trenér: Kobera P.

vedoucí: Strunecký T.

Letní příprava probíhala společně s družstvem mladších žáků.

V rámci přípravného období družstva sehrálo 6 přátelských utkání s HC Slaný, HC Behemians, HC Poldi Kladno a HC Slavia Praha.

Bilance účasti v turnajích:

HC Slaný	bez vítězství	6. místo
HK Kaučuk	2 vítězství	2. místo
HK Kaučuk	1 vítězství	3. místo

Výsledky kanadského bodování:

Grosman B.	18 branek	10 asistencí	28 bodů
Sobotka T.	8	19	27
Pittner A.	18	7	25
Tůma T.	12	12	24

Konečné umístění v regionálním přeboru - 4. místo s 21 body, skóre 97:108.

Součtem bodů obou kategorií se umístil na 4. místě se ziskem 41 bodů, skóre 216:182.

Mladší dorost - trenér: Íbl M.

Letní příprava byla zahájena 2. května na ledě byla 8. srpna. Mužstvo se jevilo jako perspektivní a tomu odpovídal i cíl umístění v mistrovské soutěži na předním místě.

Začátek soutěže však poznamenalo vážné zranění dvou hráčů a jejich absence ve vlastní mistrovské soutěži. Na průběhu mistrovských utkání se projevila negativní i neúčast delegovaných rozhodčích. Nejlepší výkony podávali stabilně hráči Beránek J., Svoboda M., Kroužil P. Zlepšení a přístup k zápasům projevili i Kadlec M.

I přes podmínky, které byly ze strany vedení HK vytvořeny, se mužstvo umístilo v celkovém hodnocení na 3. místě za Nymburkem a Berounem.

A mužstvo - trenér: Pecka M.

asisten: Najman K.

vedoucí: Fiala M.

Po úspěšné sezóně 1994/95 byl stanoven jednoznačný cíl pro sezónu 1995/96 - postup do I. hokejové ligy ČR. Vytvořil se kvalitní tým, který byl schopen o tuto soutěž s úspěchem bojovat.

Přípravné období začalo 24. dubna po dobu 9 týdnů do 30. června 1995. V týdnu se trénovalo 4 x 90 minut. Podmínky pro přípravné období na tuto soutěž byly odpovídající. Tréninky probíhaly převážně na hřišti Čechie Kralupy. K dispozici byla posilovna a v závěru přípravy i tělocvična.

Příprava na ledě byla zahájena 4. 8. 1995. Toto předzávodní období bylo rozděleno do 7 týdenních cyklů, z nichž 2 týdny se trénovalo dvoufázově. V rámci přípravného období bylo sehráno 8 přátelských utkání. Nejlepší výkon podali hráči v utkání s extraligovým Kladnem (2:3).

Po rozhodnutí vedení HK Kaučuk k přímému postupu od I. hokejové ligy ČR (po odstoupení HC Hodonín) bylo mužstvo doplňováno vhodnými hráči. Těžké vylosování (první dvě utkání na ledě

soupeře) a nezkušenost mužstva s vyšší soutěží poznamenaly zahájení soutěže. Výsledkem byl jediný bod po 5. kole. Po neúspěšném začátku soutěže dosáhlo mužstvo v 6. kole cenného vítězství na ledě HC Havířov. Potom následovala 3 vítězství a mužstvo se posunulo na velmi pěkné 6. místo tabulky. V dalších devíti utkáních získalo pouhé 4 body a následoval sestup na konec tabulky, i když odstup od 8. místa byl pouhé 2 body. V několika zápasech byla ztráta bodů zbytečná, kupříkladu s Berounem, s Jindřichovým Hradcem a s Prostějovem. Naopak kvalitní výkon podalo mužstvo v Opavě. Zaplatilo nováčkovskou daň, kdy se postupně budovalo a sestava se často měnila.

K 31. 10. 1995 odstoupil na vlastní žádost druhý trenér K. Najman. Dne 11. 11. 1995 nastoupil na místo prvního trenéra J. Vrba a jeho asistentem se stal M. Pecka.

V následujícím utkání s Havířovem se podařilo po velmi dobrém výkonu zvítězit a následoval postup na 9. místo tabulky. Ve druhé polovině soutěže podávalo mužstvo vyrovnanější výkony a odpovídalo tomu i umístění v tabulce, na 8. - 10. místě. Ke zlepšení výkonnosti mužstva přispěla účast hráčů Slávie na střídavý start (Hlinka, Blažek, Macek, Šnoblt a v závěru i Glabazňa). Nejlepší bilance byla s mužstvem Berouna (ze 4 utkání zisk 7 bodů). Dobré výkony podali hráči v Opavě (1:1), v Karlových Varech (4:3). Naopak zklamalo v některých utkáních na domácím ledě (s Opavou 2:8, s Libercem 4:6, 8:8).

Po 40. kole skončilo na 9. místě tabulky.

Následovala tři infarktní utkání play-off s mužstvem Ústí nad Labem (2:1, 3:5, 7:3). V druhém kole play-off se střetlo s velmi silným celkem Přerova, který se umístil v základní části na 2. místě a později se probojoval až do baráže o extraligu. Tento tým byl nad síly družstva, i když v prvním zápase na domácím ledě podalo jeden z nejlepších výkonů v sezóně. Rozhodnutí padlo až v prodloužení s výsledkem 3:4. Ke druhému zápasu odjelo družstvo oslabeno v důsledku zranění, což se projevilo na konečném výsledku a největší porážce 1:11.

V konečné tabulce se mužstvo umístilo na 7. místě, což lze považovat za úspěch nováčka.

Ze základního kádru podávali nejvyrovnanější výkony obránci Sikela D., Kuda P., útočníci Bláha J., Tejral M., Dopita L. a Slížek L. Rovněž na postu brankáře byl oporou družstva Tóth R., zejména v utkáních na domácím ledě.

Začala se psát nová historie kralupského hokeje.